

Debreczen

Debreczen Főpárt 1894. a m. k. főpostai irattal.

közönség!

Legkötönyb kelmek...

N N M.

Legkötönyb kelmek...

ári-idényre

Table with 2 columns: Price (frt) and Quantity (ig.).

Banka mint kifogástalan sz...

Banka mint kifogástalan sz...

UMANN M.

SCH IGNÁCZ.

szállítása

MEMŰKNEK

Table with 3 columns: Item, Price, Quantity.

IK, Bécs, IX. Alserstrasse 12.

Budapesti lövésznyek

1893 május 7, 9, 11, 14, 16, 18 és 21-én.

Kezdetük mindég d. u. 3 órakor.

A májusi hét napra: I. oszt. (Passepartout) uraknak...

Előfizetési árak: Egész évre... 10 frt - kr.

Előfizetési helyben: Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében...

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEZÉVEL.

Hirdetési díj: Négy hasábolos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű...

Gigerli-miniszter.

A bécsiek régtől fogva híresek kedélyességükről. Olyan könnyen megy náluk a kedélyeskedés...

Olyk közülök felkap egy gunyvetet s másnap már egész Bécs applikálja.

Igy történt gróf Tisza Lajossal, a felség személye körüli miniszterrel is, a kit idehaza részben »szürke gróf«-nak, részben »fehér elefánt«-nak neveznek...

Most már nemcsak a kedélyeskedő köznép, hanem a komoly publicisták sem emlékeznek meg róla másképp...

És mert egy miniszterrel így szólni egyértelmű annak neveltségessé tételével s mert a neveltségessé még a minisztereket is öli, hát mi természetesebb, mint az, hogy a jó bécsiek ezzel a gunyvével alaposan lejáratták Tisza Lajos grófot.

Ugy kell lenni, hogy a nemes gróf a bécsi Ballplatzon sem viselkedett különösen módor, mint ahogy azt a budapesti korzón, vagy a szegedi rakparton szokta tenni.

Hát, hogy Tisza Lajos grófot a bécsiek kedélyessége megfosztotta minden komolyságtól s pusztán külső megjelenése után látták el az ismert gunyvével — ez még nem volna baj az ő miniszteri állását és diplomáciai hitelét illetőleg...

Mikor egy miniszterrel ezt írják, az már majdnem egyértelmű a bukással. Hogy Tisza Lajos gróf a bukás küszöbén áll, — arról éppen a legújabb értesítések szólnak, amelyek azt adják hírül, hogy a nemes gróf már csak na-

pokig lakója a Felső személye körüli miniszterium palotájának, ergő rövid idő múlva megválik miniszteri állásától.

Eme sors megváltás valódi indokál az az, hogy a gróf nem tudta megnyerni a felség rokonszenvét s mert éppen korona személye körüli miniszternél elengedhetlen kellék, hogy az uralkodó rokonszenvét bírja — Tisza Lajosnak — mert ezzel nem dicsekedhetik — menni kell.

A »szegedi gróf«, a »szürke diplomata«, a »fehér elefánt« címeket viselő Tisza Lajos tehát nem sokára letűnik az aktív politikai élet színteréről s valószínű, hogy az ő letűnése maga után vonja az ugynevezett Tisza-klikk uralmának megszűnését is.

A szegedi grófot ez a klikk befolyása még egyszer felemelhette a miniszteri bársonyszékbe, de oda visszajuttatni már nehezen fogja, lévén a Tiszák napja leáldozóban.

Most tehát Tisza Lajos gróf is elmehet Gesztre, segíteni Kálmán bátyjának a — krumpli kapálásban.

Miniszteri dicsősége ezuttal rövid életű volt. Mindössze hat hónapja, hogy Wekerle jóakaratóból oda ült a piros bársonyszékbe.

E hat hó elég volt arra, hogy a felség ráunjon s a jó bécsiek gigerli-minisztert csináljanak belőle.

Kétségkívül sajnálni fogják oda fenn, hogy a birodalom másik fő és székvarosának kedélyes népe egy komikus alakról meg lesz fosztva, de hát a politikában a gigerlikre semmi szükség nem lévén, amely miniszter csak a gigerliszéssel tudta magát emlékeztetése tenni, — az rászolgált arra, hogy a politikailag lejárt emberek közé soroztassék.

Ugy hisszük, nem sokára ott lesz a hivatalos lapban a legfelsőbb kézirat, mely a szegedi grófot felmenti az állásáról s ezzel az utlevéllel a szürke gróf elmehet — ahová neki tetszik.

Mi nem a grófot, hanem a bécsieket sajnáljuk, mert a szürke gróf után hol találnak majd egy második — gigerli minisztert?

A „DEBRECZEN“ TÁRCZAJA.

Markovits Iván halálára.*

Meghalt a Mester, vége, vége! Teremtő lelke oda van! Körünkben a halál kiépte A munka szent óráiban.

Népét már ő nem hívja harcra Nagy műveért, mit alkotott, Sötét földben van fényes arca, Rut por fedi a homlokot,

Itt a tavasz, de ő nem látja, (A sírban zordon tél maradt) Megért az árnyas lomb a fákra, Dalolnak már a madarak;

Egy nemzet sirt a ravatálnál, Egy nemzet sirt a sír előtt, * A tegnapi Markovits-ünnepélyen szavalt Diószeghy Mihály.

Egy nemzet mondá, hogy mi nagy kár Örökre elvesztini őt! A sírhalom bemohosul már, S mi elhagyók a temetőt!

Kezünkben a toll fázik, reszket, A szárnys toll, mit ő adott; Már tudja, érzi, hogy mit veszített, Hogy a dicső Mester — halott!

De nem! a sír sötét ölében Halk neszre vál' a néma csend. S míg a vak éjben észrevétlen Szent, égi árnya visszaleng,

De nem! a sír sötét ölében Halk neszre vál' a néma csend. S míg a vak éjben észrevétlen Szent, égi árnya visszaleng,

De nem! a sír sötét ölében Halk neszre vál' a néma csend. S míg a vak éjben észrevétlen Szent, égi árnya visszaleng,

Országgyűlés.

A képviselőház ülése máj. 6-án.

A képviselőház szombaton a saját házi ügyével foglalkozott, a mennyiben a képviselőház hivatalnokai részére kidolgozott szabályozati tárgyalta.

Wekerle Sándor miniszterelnök felszólalása után azonban a ház többsége a javaslatot a részletes tárgyalás alapjául elfogadta.

Az ülés elején Wekerle Sándor miniszterelnök benyújtotta a fővárosi Dunán építendő két állami hidról szóló törvényjavaslatot, az ülés végén pedig előterjesztést tett a ház munkarendjéről.

Ezután Pázmány Dénes intézett interpellációt a miniszterelnökök a képviselőház elnökeinek és tagjainak az udvarnál való előlépési jogáról.

Papp Elek beszéde.

— a képviselőház május 3-iki ülésén.

Nagy figyelemmel kísértük a tanítói fizetések rendezéséről szóló törvényjavaslat képviselőházi tárgyalását, valamint már azt megelőzőleg több ízben kifejeztünk adunk lapunk hasábjain a tanítók óhajának.

T. ház! (Halljuk! Halljuk!) Egyáltalában nincs szándékomban bővebben foglalkozni azzal a kérdéssel, hogy a népnevelés ügye mily

vagyunk a rendes időszakában. a nyárban. — Igaz hogy a tűz a tavaszi nagy szárazságban éppen olyan jó anyagra talált, mint a nyár folyamán.

A statisztikai kimutatások szerint a tüzesetek hetvenöt százalékát elemi csapások, villámütés, el nem hárítható okok, vagy az emberek vigyázatlansága idézi elő.

Ezek a beteges gyujtogatók (tudományos nyelven: pyromániában szenvedők) a legveszedelmesebbek, mert míg a család óvatosan ügy gyujtja meg a házat a legnagyobb szélségszélben, hogy annak leégésével szomszédjait, ne tegye tönkre, csak a biztosító társulatot csalja meg.

Volt rá eset, hogy a beteges gyujtogatót rajta kapták, amint szinte magán kívül, mint egy örvénygő gyönyörködött rettenetes munkájában.

Ezt a veszedelmes betegséget már az ókorban is ismerték, mikor azonban nem is

fontos. Hiszen a t. házat sérteném meg azzal, ha azt magyarázgatnám, hogy úgy politikai mint társadalmi, úgy erkölcsi, mint sok más tekintetekben legelső és legsürgősebb feladatunk az, hogy a népnevelés ügyét arra a színvonalra emeljük, a melyre, hogy emeltessek, a kor kívánalma megköveteli.

A kérdés az, hogy a népnevelés ügyén lendítsünk az által, hogy a tanítók sorsát, anyagi helyzetét némileg biztosítsuk, s őket a mult-hoz képest előnyösebb helyzetbe juttatjuk. — (Igaz! Ugy! van! a bal- és szélsőbaloldalon.)

Mi nem kívánjuk azt, hogy az állam már most fedezze mindazon kiadást, a mely a népnevelés előmozdítására, fenntartására megkívánatik.

T. ház! Lehet a felett a kérdés felett vitatkozni: vajjon 400, vagy 600 frt legyen-e a minimum? Lehet nekünk itt a képviselőházban a felett vitatkozni, a kik tele gómmorral jöttünk ide tanácskozni azon szegény tanítók sorsa felett, kik most nyughatatlanul várják, hogy pár óra múlva mi lesz a szavazás eredménye.

volt oly csoda. — Hiszen az ókoriak között voltak tűzmadók, sőt a művelt rómaiak — a tüzhelyet család istenség oltárának tekintették.

A középkorban a gyujtogatást ördögi mesterségnek tartották s éppen azért tüzhálállal büntették.

Manapság azonban már tudjuk, hogy ez a rettenetes beteg eg mint annyi más, — az idegek túlfeszítéséből származik, természetesen csak olyan embereknél fejlődik ki egész a gyujtogatásig, — akik erre már természetüknél fogva különösen hajlammal bírnak.

A tűz és lángok iránt többé-kevésbé mindannyian vonzódnak s a jótékonyan melegítő tűz-kandalló tüze- már látásra is kellemesen hat.

A törvényszékek gyakran jutnak abba a helyzetbe, hogy az ilyen beteges gyujtogatókkal foglalkozzanak s ilyenkor természetesen kikérik az orvos-szakértők véleményét. Az orvosi vélemények alapján aztán ezek a beteges gyujtogatók, tettük rettenetes következménye daczára sem kerülnek börtönbe, hanem az örültek házába.

Számtalan példát hozhatnánk itt fel, a melyek a beteges gyujtogatók lelkébe némi tekintést engednek.

Egy előkelő fiatal ember pár év előtt rá nézve egészen idegen nyaraló helyen felgyujtott egy szalmakazalt s az által az egész telep leégett.

A kazal mellett ott találták gyufatartóját s ez árulta el, hogy ő a gyujtogató. Tettét nem is tagadta, s mert érthetetlen volt, miért gyuj-

